

**PROLETER
ENTERNASYONALİST**

B. ANNA KİSTLER

DERSİMDE ZŞEHİT DÜŞTÜ

ENTERNASYONALİST KOMÜNİST, KORKUSUZ HALK SAVAŞÇISI **BARBARA ANNA KİSTLER** SENİ KALPLERİMİZE GÖMDÜK!

BARBARA ANNA KİSTLER; 21.10.1955 yılında Zürih'de doğdu. 16 yaşından itibaren politikaya ilgi duymaya başladı. Anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleleri içinde yer aldı. İsviçre'de bir komünist partisi'nin oluşturulması için başlatılan oluşum içinde çalışmalarını sürdürdü. Ülke ayrımı yapmaksızın İtalya ve Almanya'daki birçok örgütle yakın çalışma içine girdi. İnatçı devrimci kişiliğiyle durmaksızın faaliyetlerini sürdürüyordu. Ve hemen hemen tüm devrimci örgütlerle dayanışma içine girmişti.

Yıl 1987'yi gösterdiğinde Barbara'yı Marksist-Leninist kadınlar grubu içinde görüyoruz. Tükenmek bilmeyen bir enerjisiyle çalışıyordu. Aynı yıl **BARBARA**, **TKP/ML (Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist)** ile ilişkiler içine giriyordu. Yıl 1988'i gösterdiğinde ise, Barbara artık TKP/ML ile örgütsel ilişki içine girmişti bile. Ve o artık, TKP/ML'de enternasyonalist dayanışma ruhunun bir simgesi olmuştu Zürih'de.

BARBARA ANNA KİSTLER artık sıradan bir devrimci değil, yoldaş Barbara olmuştu. İsviçre'deki mücadele ona artık yetmiyordu. Nitekim kısa zaman sonra TKP/ML'yle ilişki içinde Türkiye'ye sıcak mücadele alanına gidiyordu.

1988'den itibaren **Barbara** Partimiz **TKP/ML**'nin kararlı, korkusuz bir neferi olmuştu. Partimiz saflarında yürüttüğü mücadelede 19 Mayıs 1991 yılında İstanbul'da yakalandı. Yaptığı savunmada mahkeme heyetini şaşkına çeviriyor ve diyordu ki, "**Beni ancak enternasyonalist proletarya yargılayabilir; siz değil.**" Faşist Türk mahkemesinde yaptığı savunmasında faşizm

Onu değil, o faşizmi yargılıyordu.

O artık partimizde enternasyonalist ruhtu!

Parti için çarpan bir yürek, susmayan, susturulamayan bir sestti.

Takvimler 16 Eylül'ü gösterdiğinde Barbara yoldaş tutsaklıktan kurtulmuş; ama yine partimiz TKP/ML saflarında yorulmak bilmez bir çabayla mücadele ediyordu. Tahliyeden sonra İsviçre'ye dönerek bir ay süreyle yurt dışında kaldı. Ve hemen tekrar Türkiye'ye döndü.

Artık o, şehirde, kırdada her yerdeydi! Bir bakıyordunuz yoldaş Barbara İstanbul'un göbeğinde illegal çalışma sürdürüyor, bir bakıyorsunuz Dersim'in dağlarında TIKKO gerillalarıyla (Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş Ordusu) komprador patron-ağa devletinin yeminli uşaklarına karşı elde silah savaşıyor...

Nihayet acılı gün gelip çatmıştı!...

Tarih, 1993 Ocağıydı...

Barbara, bağlı bulunduğu gerilla birliğinin (TKP/ML önderliğindeki TIKKO gerilla birliği) düşman kuvvetlerince sarılması sonucu girdiği uzun bir çatışmanın sonucu 1993 Ocağının sonunda Dersim'in dağlarında şehit düşer.

Savaşçı **Barbara Anna KİSTLER** yoldaş örnek bir komünist, çarpan enternasyonalist bir yürek, aklını ve kendini devrime adanmış bir savaşçıydı.

Barbara artık aramızda yok!

Faşist namlular onu bedenlen aramızdan koparıp aldılar; fakat onun mücadelesi bizim mücadelemizde, savaşçı yoldaşlarının savaşında günbegün gelişerek, serpilerek ve doruklara varacaktır.

Ve sana komünist sözü veriyoruz, enternasyonalizmin partimizdeki simgesi, kızıl karanfilimiz yoldaş Anna, gerilla savaşını tepe noktasına çıkar-maya and içiyoruz!....

Basit, bayağı, sıradan bir ölüm değildi Barbara yoldaşın ölümü.

O, enternasyonal proletaryanın Türkiye bölüğü TKP/ML'nin temel-teorik görüşlerinin ve siyasal hattının yaşamın canlı gerçeği haline gelmesi için verdiği mücadelede şehit düştü.

O, Marksizm-Leninizm-MZD biliminin Türkiye'de somutlanması olan Kaypakkayacılık güzergahında emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizmi altetmenin yolu, halk savaşı mücadelesinde şehit düştü.

Kısaca o, faşist Türk devletinin yerle bir edilip, yerine Yeni Demokratik Türkiye'nin, Özgür Bağımsız, Demokratik Türkiye'nin kurulması mücadelesinde şehit düştü.

O, Enternasyonalist bir Komünistti. Onun için sıcak mücadele alanı

Türkiye'yi seçmişti. Yoldaş Barbara biliyordu ki, Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde sınıf mücadelesi henüz koyulaşmamış ve sınıf, burjuva-liberal bir siyaset eşliğinde uzun kış uykusunda. Onu sıcak mücadele alanları kendine çekiyordu... Yoldaşlarımızla ilişkiye geçtikten sonra bu fırsatı yakalamış oldu. Ve ölüncüye dekte kendini devrime adadı.

O biliyordu ki, devrim, aklını ve yüreğini bu güzergaha koymuş sayısız şehitlerinin omuzlarında ancak yükselebilirdi!...

Yoldaş Barbara devrim için TKP/ML'yi seçmişti. TKP/ML'nin yönlendiriciliğini.

Barbara biliyordu ki, TKP/ML, yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'yi bağımsız ve demokratik Türkiye'ye, oradanda durmaksızın sosyalist Türkiye'ye dönüşürecek tek komünist örgüt, tek komünist partiydi Türkiye'de.

TKP/ML, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un aydınlık güzergahını kendisine temel alan bir partidir. Marksizm-leninizm/Mao Zedung düşüncesi bilimi işçi sınıfı ve müttefiklerini kurtuluşa götürecektir. TKP/ML, bu bilimsel öğretiyi eşliğinde, bu evrensel öğretinin yol göstericiliğinde Türkiye devriminin siyasal hattını saptıyordu. TKP/ML'nin bütünlüklü siyasal çizgisi, emeğin köleleştirilmesine dayalı kırıyıcı faşist devleti altetmenin yolu olarak marksist-askeri açıdan Mao'nun halk savaşı stratejisiyle ifade edilir. Bu da, silahlı mücadeleyi başından sonuna dek mücadelenin temel içeriği olarak ele almayı öngörür. Ayrıca şehirlerin kırlardan kuşatılması Maoocu stratejiyi, savaşın uzun süreliliğini ve üs bölgelerini bu askeri çizgi öngörür. Pek doğaldır ki bu Maoocu askeri-çizgi mücadelenin merkezine köylü gerilla savaşının stratejik rol ve önemini koymadan ve bu tür bir savaş vermeden yaşam hakkı bulamaz.

İşte yoldaş **BARBARA ANNA KISTLER**, partimiz TKP/ML'nin merkezi görevi, kızıl siyasal iktidarlar için köylü gerilla savaşı mücadelesinde şehit düştü. Barbara yoldaş, gerilla mücadelesinin her türlü zorluğunu ve can bedeli olduğunu çok iyi biliyordu. Buna rağmen, doğa koşullarının onca güçlülüğüne rağmen Avrupa'daki rahat yaşamı tepip en zorlu, en çetin, en amansız; ama en saygıdeğer, en onur dolu yolu, halk savaşı yolunu seçmişti.

Dolayısıyla, yoldaş Barbara, şan ve şerefle bezenmiş, en onurlu ve yüce bir dava uğruna bir savaşta şehit düşerek parti miz TKP/ML'nin şehitler kervanında enternasyonalist bir komünist olarak yerini aldı.

Dünya ölçeğinde sağcılığın görece güç kazandığı, "Sosyalizm öldü", "Proletaryanın tarihsel misyonu bitti", "Devrimler son buldu" vb. vb. çılgınlıkların burjuva basında sekiz sutuna manşet yapıldığı ve dahası düşüncelerde çok ciddi tahribatlar yaşandığı ve nihayet çözüme, dağılıma koşullarında Barbara

yoldaşın kararlı bir meydan okuyuşuyla en rahat yaşamı tepip kendini proletaryanın yüce davasına adanması eşine az rastlanır enternasyonalist bir davranıştı. Herkesin Avrupa'lara koşturduğu bir mecrada, o, çubuğun ucunu tersine bükerek Türkiye'ye koşmuştu.

Onu yüreklendiren ve ona ruh veren şey, *ML-MZD* bilimi ve onun Türkiye'deki somutlanması idi. Pek tabidirki, bu somutlanış *TKP/ML*'nin temel teorik görüşleri ve siyasal çizgisinde vücut buluyordu. İşte, bu gerçek Barbara'yı ateşlemişti...

Komprador Patron-ağa devletinin faşist kolluk güçleri Barbara'yı katletti ama bilinsin ve unutulmasınki, devrimin soluğu daima kıyıcı düzenin ensesinde olacaktır. Türkiye'de devrim için nesnel koşullar son derece elverişlidir. Dahası, devrimci mayalanma zamanıdır. Sokağın öncünün arkasında saf tutacağı dönem uzak değildir.

Devrimci durum sesinin tonunu perde perde yükseltmektedir. Tüm mesele öğrenmesini ve savaşmasını bilmektir. Ve *Marksizm-Leninizm-MZD* ile bezenmiş *TKP/ML*, bunu yapmaya muktedirdir. Yokluk, yoksulluk ve açlığı vareden toprak kurumadıkça ve bu toprağa yaşam veren ekonomik ve toplumsal statü bir devrimle değişmedikçe de devrimci durum varolmaya devam edecektir. Eğer bugün, kapitalist ülkelerin aksine, silahların eleştirel gücüne halk yığınları onca sempatiyle bakıyorlarsa başka şeylerin yanında devrimci durumun bu mücadele biçimine uygun koşullar hazırlamasından ötürüdür.

Ve bugün partimiz *TKP/ML*, bu uygun nesnel koşullarda halk savaş güzergahında sürekliliğini sağlayan gerilla savaşımı mücadelesi ile devrimde soluğunu burjuva feodal düzenin ensesinde boza şişirir gibi hissetmektedir.

Halk savaşı güzergahı, anlığın değil, uzun solukluluğun güzergahıdır. Birler, onlar, yüzler toprağa düşecektir. Yarın binler, onbinler aramızdan ayrılacaktır. Ama unutulmasın ki, "biz halkız yeniden doğarız ölümlerde" misali her ölümden misli görülmemiş oranda çoğalacağız.

Partimiz *TKP/ML* bugüne dek 300'ün üzerinde şehit verdi bu şanlı ve yüce davada. Barbara'da bu yüzlere eklendi..

Partimiz *TKP/ML*, ne kuzeyden esen ve Gorbaçovculukla özgün anlamını bulan sağcı rüzgarlardan ve nede emperyalist düzensizliğin düzeni "yeni dünya düzeni"nden nihayet ne de Doğu-Avrupa ve Sovyetler Birliğindeki köklü ve ani değişikliklerden hiç etkilenmeden yol aldı. En zorlu ve çetin koşullarda devrimde direndi; halk savaşında direndi, *ML-MZD* biliminde direndi.

Halk Demokrasisi, Bağımsızlık, Sosyalizm ve Yüce Komünizm yolunda öncü kurmayımız şimdi daha güçlüdür. Savunduğu ve rehber aldığı ideolojiyle, siyasal-teorik temeliyle; marksist askeri- çizgisiyle şimdi daha güçlüdür.

Bilimsel sosyalizm şimdi her zamankinden çok daha acil gereksinim-

dir. Dünya ölçeğinde sosyalizme dair büyü ve çekicilikte her ne kadar görelî bir büzülme olsa da gerçek budur. Ne kadar cilalanırsa cilalansın kapitalizm insanlığın çıkarına olamaz. Serbest piyasa ekonomisiyle bu bağlamdaki üretim anarşisiyle, bencilliği, insan ve doğa kirleten yüzüyle, yoksulu, işçiyi zengine, güçlüğe ezdiren yüzüyle kapitalizm asla insanlığın gereksinimlerini karşılayamaz, sömürü ve daha çok kar üzerine kurulu özel mülkiyetin egemenliğine dayalı kapitalist düzen asla işçinin, emekçinin düzeni olamaz. Dünya ölçeğindeki köklü ve ani değişikliklerle yeni ambalajıyla piyasaya sürülen kapitalizm her zaman tanıdığımız kapitalizmdir. Ne varki, revizyonizmin yıllar süren bunalımının altundan kalkamayarak dolaysızca klasik kapitalizme evrilmesiyle birlikte, modern-revizyonizmin bu bunalımı sosyalizmin bunalımı olarak yığınlara burjuvazice yutturulmaya çalışıldı. Öylesine ki, böylece sosyalizmin değil, kapitalizmin insanlığın çıkarını ifade ettiği propagandası tüm ideolojik düzlemde sürüp gitti.

Ve böylece ideolojik bazda çubuğun ucu tersine bükülmek istendi. Fakat nafi! **Partimiz TKP/ML**, bu karşı-devrimci ideolojik saldırıyı **ML-MZD** ideolojisiyle göğüsledi. Bilimsel sosyalizmin günümüzde tek geçerli yol olduğunu olanca gücüyle savundu. Proletaryanın bu kızıl güzergahta dün olduğu gibi bugünde öncü ve önder güç olduğunu ve insanlığın çıkarının sosyalizmle olduğunu propaganda etmekten ve bu uğurda mücadele etmekten bir an dahi geri durmadı.

İşte, **Barbara Anna KİSTLER**'in çoğu kesimin arabayı çamura sapladığı bir dönemde tüm gücüyle ayağa doğrulan ve kendisine dünyayı dönüştürme, devrimi kavrama ve köylü gerilla savaşını sürdürmede tek isabetli silah olan **ML-MZD** bilimini rehber alan **TKP/ML**'yi seçmesi ve yaşamını bu parti çatısı altında devrime, halka adanması boşuna değildi.

TKP/ML'ye ruh ve can veren şey savunduğu bu ideolojisi ve siyasal-teorik temeliydi. Ve sana söz veriyoruz **BARBARA!**

Elde silah dağların doruklarında savaştığın topraklar er yada geç kızılığa bürünmekten geri kalmayacaktır. Yoldaşların mücadeleyi bıraktığın yerde devam ettirmeye ve köylü gerilla savaşını tepe noktasına çıkararak komprador patron-ağa devletinin faşist uşaklarına hak ettiği dersi vermeyi asla ihmal etmeyeceklerdir.

Unutmamalısın ki, **TKP/ML**, partimizin bayrağını devletimizin bayrağı yapmaya ve oraklı-çekeçli bu kızıl bayrağı tüm ülkede dalgalandırmaya kararlıdır.

Mücadelen mücadelemiz; onurlu ve şerefli yaşamın gururumuz olacaktır!

Umarız ki, yaşam, sınıf mücadelesi senin gibi enternasyonal bir komünisti bizlere tekrar verebilsin!

- * Şan Olsun Sana İsviçre Halkının Yigit Evladı Enternasyonalist Komünist!
- * Yaşasın Enternasyonalizm! Yaşasın Proleter Enternasyonalizm!
- * Kahrolsun Emperyalizm ve Tüm Dünya Gericiliği!
- * Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!
- * Yaşasın Halk Savaşı!
- * Yaşasın Kızıl Siyasi İktidarlar Uğruna Merkezi Köylü Gerilla Savaşımız!
- * BARBARA ANNA KİSTLER Yoldaş Ölümsüzdür!
- * Yaşıyor, Yaşayacak, Yaşatacağız ANNA'mızı!
- * Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Ordumuz TIKKO!

TKP/ML-YDB

ENTERNASYONAL DEVRİMCİ BARBARA ANNA KİSTLER İLE RÖPORTAJ: "Komünist Hareket Özü İtibarıyla Enternasyondur!"

Soru: Barbara, Türkiye kamuoyu seni burjuvazinin söylemleriyle tanıdı. Burjuvazinin tanıtmadığı Barbara'yı bize tanıtır mısın?

Yanıt: İnsanın kendini tanıtmaması kolay değil. Bir insanı tanımak için onun fikirlerine ve pratiğine bakmak gerekiyor. Bundan sonraki sorulara vereceğim yanıtla kendimi biraz daha iyi tanıtabilirim, ama yine de kim olduğumu kısaca anlatmaya çalışayım. Metropol toplumunda yetişen bir insan olarak devrimci oldum. Oradaki devrimci hareket içinde yer aldım. Baştan itibaren dünyadaki ezilen halkların verdiği mücadeleler üzerimde önemli bir etki bıraktı. Metropollerdeki koşullara göre devrimci dava için çalışarak bu mücadeleyi her zaman Enternasyonal bir dayanışma ile birleştirmek istiyordum. Süreç içinde proletaryanın büyük öğretmenleri ile tanıştım ve *ML-MZD* çizgiye inanmaya başladım. *TKP/ML*'nin çizgisinin ve ideolojisinin bu gelişmede büyük payı vardır. *ML-MZD* bilimine inanıp, Enternasyonal proletaryaya hizmet ederek *TKP/ML* ile enternasyonal bir yardımlaşmaya girdim.

19 Mayıs 1991 günü faşist Türk devletinin polisi beni İsmail ORAL'ın evinde gözaltına aldı. İsmail ise aynı gün Hatice DİLEK'in evindeyken, Hatice ile beraber siyasi polis tarafından pervazsızca katledildi. Hasanpaşa'da bir

çatışma görüntüsü altında katledilen İsmail ve Hatice, devlet terörünün vahşetinin bir kanıtıdır. İsmail ile Hatice'yi sağ olarak yakalamaya hiç bir engel yoktu, ikisi de silahsızdı, fakat faşist devletin sağ yakalamaya niyeti yoktu, infaz amacıyla bu operasyona girdiler. İsmail kararlı bir komünist olarak tanınmıştı ve hakim sınıflar öyle güzel insanlardan büyük bir korku duymakta, onları öldürerek kendilerini kurtacağını umut etmekteydiler. Fakat devrimciler öldürülse de devrimin gidişi durdurulamaz.

Sınıfsız ve zulümsüz bir toplum için mücadele veren devrimciler bu mücadelenin sıcaklığı içinde çelikleşiyor, şehitlerimizin bıraktığı mirası geliştiriyorlar. Faşist TC. devleti Hasanpaşa katliamından bu yana anti-terör yasasının gerekliliğini savunarak katliamlarını hızlandırmakta, proletarya enternasyonalizmini, enternasyonal terörizm olarak lanse etmeye çalışmaktadır. Bunları, mahkeme önünde verdiğim ifademde biraz aydınlatmaya çalıştım. Derginizin 37. sayısında bunlar anlatılıyor. Bu operasyonun ardından 7 ay sağmalcılar cezaevinde yatım ve siyasi tutsak olarak bu sınıf mücadelesinin önemli alanı ile tanıştım. Faşist devletin hesabı beni yıldırılmaktı, ama hesabı boşa çıktı. Düşmanın yüzünü daha da yakından görüp, yaşadığım tecrübelerden ders çıkartmaya çalıştım ve en önemlisi de, proleter devrim davası uğruna yaşamaya daha kararlı ve daha coşkulu çıktım.

Soru: TKP/ML'den nerede ve nasıl etkilendiniz?

Yanıt: 1980'den sonrası Avrupa'ya sığınan devrimcilerle eylem birlikliklerinde ve Enternasyonal yürüyüşlerde tanıştım. Avrupa'da, Türkiye'de varolan, varolmayan bütün siyasi görüşler bulunur. Çeşitli örgütleri savunan arkadaşlarla tartıştım. Sonuçta TKP/ML'nin düşüncelerinin en doğru olduğunu gördüm ve özellikle eylem birlikleri içinde Partizanları en yakın ittifak olarak gördüm. *İbrahim KAYPAKKAYA'nın yazılarını okuduğumda çok etkilendim. Bu genç komünist önderin kısa yaşam sürecinde neler yaratabildiğine büyük bir hayranlık ve saygı ile baktım. Harika bir şekilde revizyonizme karşı mücadele verdiğini Türkiye'nin toplumsal yapısını inceleyerek, her milliyetten Türkiye halkını gerçek kurtuluşa götüren yolu çizerek, kendisine rehber aldığı ML/MZD'yi savunan, halkı ve proletarya uğruna yaşayan bir komünistten öğrenmeye arzum büyümüştü. Bu önderin o kadar genç yaşında şehit düştüğüne çok üzuldüm, eminim daha uzun yaşasaydı Türkiye'nin halkı ve enternasyonal proletarya için çok yararlı olurdu. Bu komünist önderin kanı ile köklerini suladığı proleter partisi ilgimi daha da çekti. TKP/ML'nin her şeyden önce bilimsel olarak doğru olduğunu anladım ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir proleter parti diye güvendim. O, her ML parti gibi nesnel gerçeklere*

dayanan, tarihsel ve toplumsal gelişmenin durdurulmaz akışının yatağı olma özelliğini taşıyor. Yükselttiği kızıl bayrağı lekesizdir.

Türkiye'de TKP/ML önderliğinde yükselen devrimci mücadele dünyadaki ezilen halklara ve enternasyonal proletaryaya umut veriyor. Beni de umutlandırdı. TKP/ML'nin siyasi ve ideolojik önderliğinde kendi siyasi kimliğimi de sağlamlaştırdım.

Soru: "Her devrimcinin görevi öncelikle kendi ülkesinde devrim yapmak" denir. Sen bu konuda ne düşünüyorsun? Bağlantılı olarak Türkiye Devrimine olan ilgini anlatır mısın?

Yanıt: Bence her ML-MZD'yi savunan devrimcinin esas görevi proletaryaya hizmet etmektir, proleter devrim davası uğruna hareket etmektir. Son hedefimiz tek bir ülkede değil, bütün dünyada komünizmdir. Bugüne dek her proleter devrime ya da ezilen halkların kurtuluş savaşına çeşitli ülkelerden devrimcilerde katıldı. Ekim devriminden Çin'deki Halk savaşına kadar, İspanya'da, Küba'da, Angola'da, Vietnam'da vb. ülkelerdeki devrimci mücadelede farklı halkları temsil eden devrimciler yardımcı oldular ve hayatlarını verdiler. Proletarya önderliğindeki devrimlerde KP'ler arasında yardımlaşma her zaman bir ilke olarak görüldü. KP'lerin uluslararası dayanışması insanlık tarihindeki ilişkilerde bütünüyle yeni bir tiptir. Kendi ülkesindeki burjuvazinin iktidarını yıkmak ve proleterya diktatörlüğü kurmak tabii ki her KP'nin görevidir. Fakat tek görevi değildir. Her KP'de proleter enternasyonalizmi uyguluyor ve bir bütün olarak proleter dünya devrimi hedefleniyor. Komünist hareket özü itibarıyla enternasyondur. Komintern'in oluşturulması ve o dönemdeki KP'ler arasındaki ilişkileri ve yardımlaşması bunun iyi bir ifadesidir.

"Komintern'in enternasyonal anlayışı tek proletaryayı değil, ezilen ulusların halkların desteklenmesini de kapsar. Ezen ülkelerin proletaryası ezilen uluslarla ilgili görev ve sorumluluğu yüklenmelidir. Özellikle sömürgele-re sahip olan emperyalist ülkelerdeki komünist partiler enternasyonalizm konusunda açık ve belirgin bir çizgide olmak zorundadırlar. "Kendi" emperyalistlerin sömürgelerde çevirdiği entrikaların maskesini acımasızca düşürmek, sömürgelerdeki her kurtuluş hareketini yalnız sözde değil, aynı zamanda eylemle desteklemek, "kendi" emperyalistlerinin bu sömürgelerden kovulmasını istemek, kendi ülkesinin işçilerinin yüreklerinde sömürgelerin ve ezilen ulusların emekçi halkı için kardeşlik duyguları uyandırmak, ezilmesine karşı sistematik bir ajitasyon yapmakla yükümlüdür." Bu ahıntı komintern'in milliyetler ve sömürge sorununa ilişkin ilkelerden birisiydi ve Lenin'de, kendi ülkesinde devrim yapmak için proleter enternasyonalizmine sınımsız bağlıdır. Komünist hareket başından beri uluslararası bir karaktere sahiptir. Çünkü çeşitli

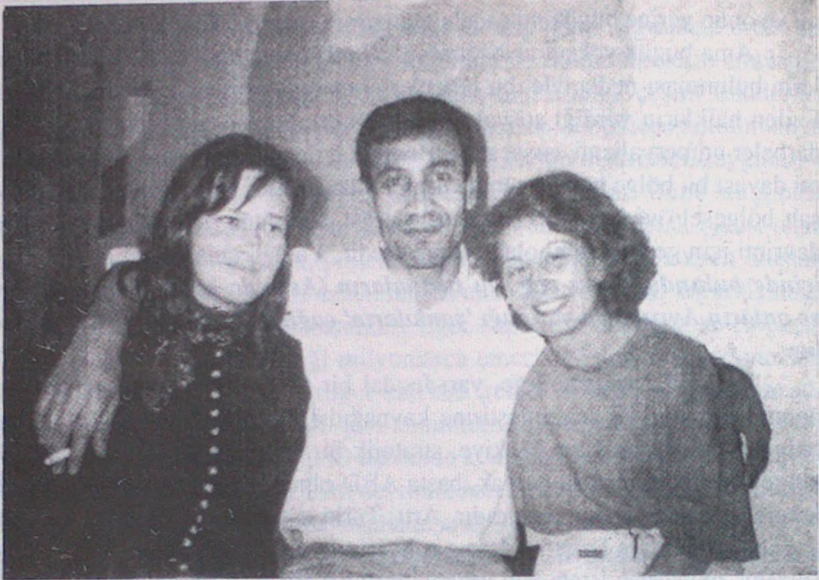
ülke emekçileri, çeşitli ülkelerin burjuvazisi tarafından uygulanan ortak baskıyı ancak ortak çabalarıyla ortadan kaldırabilir. Bütün ülkelerin emekçileri emperyalist saldırılara karşı mücadelesinde uluslararası çeşitli ülkelerdeki emperyalistler ve gericiler bu dayanışmayı yıkmak ve böylece komünizm davasını yerle bir etmek amacıyla emekçiler arasında milliyetçi duyguları ve özellikle metropollerde şövenizmi yaratmaya çalışıyorlar. Buna karşı bütün ülkelerdeki devrimciler proletaryanın ve ezilen halkların ortak çıkarı olarak bu dayanışmayı geliştirmeli, proleter enternasyonalizme göre ezen ulusların proletaryası ve komünistleri ezilen halkların sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesini faal olarak desteklemelidir. Eğer kapitalist ülkelerdeki emekçiler "kendi" burjuvazisinin ezdiği milyonlarca emeçi ile sınıksız birleşmezlerse emperyalist ülkelerdeki devrimci hareketi gerçekte basit bir aldatmacadan ibaret kalır. Önce değindiğim gibi komintern'in zamanında bu yardımlaşma örgütlenmiş bir biçimde oldu. O dönemde komünistler, görevlendirilip çeşitli ülkelere gönderilmişti. Bugünkü devrimci hareketin durumu tabii ki farklı fakat öz olarak proleter enternasyonalizmi anlayışı değişmedi.

ML-MZD ve proleter enternasyonalizmini savunan bir devrimci olarak, dünyadaki proleterya ve ezilen halkların mücadelesine hizmet ederken, emperyalizmin zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandığı ülkelerin ML hareketlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum. Dünyada ve Türkiye'de halklara karşı uygulanan baskı, zulüm ve sömürü biz devrimcilere dünyanın her köşesinde emperyalizme karşı proletaryanın kızıl bayrağını yükseltmemiz gerektiğini gösteriyor. Emperyalizmin merkezi silahlı gücüne karşı halkların silahlı gücünü oluşturmak gerekli ve zorunludur. Dünyanın her köşesindeki devrimciler ve komünistler bu sorumluluğu yüreğinde hissetmeli ve bunu oluşturmaya tüm gücü ile çalışmalıdırlar. Tüm dünyanın komünistleri ve devrimcileri bu anlayışla hareket etmeli, mücadelenin yükseldiği ülke devrimcilerine enternasyonal dayanışma temelinde yardım etmelidir. Türkiye'nin özel durumuna gelmeden önce bir noktaya daha değinmek istiyorum. Metropollerde devrimci durum çok geri kalmış, yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde devrimci durum daha da gelişmiştir. Avrupa'da niye öyle olduğunu biraz sonra anlatacağım. Fakat emperyalist ülkelerle, emperyalizme bağımlı ülkeler arasında sınıksız bir ilişki var. Geri kalmış ülkelerde devrim için elverişli bir durum bulunduğunu kimse inkar edemez. Ezilen halkların sosyal ve ulusal kurtuluş savaşı emperyalizme önemli darbeler indirmek için büyük bir güçtür. Dünyadaki çelişmeler ve siyasi mücadelenin merkezi sabit bir olay değildir, bunlar süreç içinde değişir. Avrupa'daki devrimci durgunluğun geçici olduğu

nu ve onun yerine büyük mücadele günlerinin geleceği kuşkusuzdur.

Ama bugün yoksul ve bağımlı ülkelerde en yoğun ve en keskin çelişkilerin bulunması nedeniyle, bu bölgeler emperyalizm en zayıf halkalarıdır. Ezilen halkların verdiği sosyal ve ulusal kurtuluş mücadeleleriyle indirilen darbeler emperyalizmi sarsacaktır. Bundan dolayı uluslararası proleter devrimi davası bu bölge halklarının devrimci mücadeleleriyle yakından ilgilidir ve salt bölgesel öneme sahip bir mesele değil, bir bütün olarak proleter dünya devrimi için genel önemi olan bir meseledir. Ya da Lenin'in dediği gibi "*İşte içinde bulunduğumuz çağ, bu fırtınaların (Asya'da koptuğu fırtınaların) ve onların Avrupa'da yarattığı 'yankıların' çağıdır.*" Şimdi Türkiye'ye gelelim;

Türkiye, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke olarak emperyalizm için önemli bir araç ve zenginleştirme kaynağıdır. Emperyalizm için en hassas bölgede bulunmaktadır. Türkiye, stratejik bir anahtar pozisyonundadır. Bu bölgeyi denetim altında tutmak, başta ABD olmak üzere, emperyalistler için askeri anlamda bir can damarıdır. Artı, Türkiye'deki sadık uşak rejimi Ortadoğuda'ki halklara karşı jandarma rolü içinde emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" oluşturma isteği için vazgeçilmez bir araçtır. Öte yanda, her yarı-sömürge ülkenin yaşadığı gibi doğal kaynakları ve insan emeğini pervasızca sömürüyorlar. Ben İsviçre uyrukluyum. Benim ülkemin egemen burjuvazisi Türkiye'ye epey sermaye yatırıyor ve bu ülkenin kaçak paralarının hepsine İsviçre Bankalarında faiz veriyorlar. İsviçre burjuvazisi ülkenin işçileri ve köylülerini amansızca sömürüyor ve direnen halka karşı Cantroves ve Bührle'nin silahları yöneltiyor. Bu kan kokan burjuvazinin çıkarlarını korumak için İsviçre devleti ile Türk devleti sıkı bir işbirliği içindedir. İsviçre polisi ve istihbarat teşkilatı oraya sığınan devrimcilerden alınan bilgileri istisnasız MIT'e bilgilendiriyor. Benimle ilgili olarak da öyle yaptılar. Operasyonun hemen ardından İsviçre'nin başsavcılığı işkencecilere benim üzerime varolan bilgileri gönderdi ve orda 'teröristtir' diye bir kampanya başlattılar. Avukatımın orada Türkiye'nin işkence politikasını teşhir etmek için yaptığı basın toplantısının ardından İsviçre'nin dışişleri bakanı "yalan" diye bir karşı demeç verdi. Bu olay, orada demokrasinin varlığına inanan bazı insanları şaşırtmıştır. Fakat şaşırarak bir şey yok. Bunu yapmak zorundadırlar. Burjuvazi kendi sınıf çıkarlarını savunuyor. Tabii ki burjuva klikler arasında çelişki var, rekabet de var. Fakat sınıf mücadelesi içinde onlar için birlik ön planda, İsviçre'nin iki yüzlü burjuvazisi işkenceyi açıktan savunamaz. Bundan dolayı Türkiye'de "işkence yok" diye T.C.'nin işkence politikasını koruyor. Devrimcileri 'terörist' diye halka karşı, onları canavarlar olarak göstermeye çalışıyorlar. Buna

karşı daha önce İsviçre'deyken "terörist" diye ne bir sorgulama ne bir dava açılmıştı. Bu temelsiz iddiayı iki yönlü kullandılar. Biri, işkencecilere destek vermek, diğeri halkta proleter partiye karşı güvensizlik yaratmak.

İsviçre'deki devrimci durgunluktan dolayı enternasyonal dayanışmada pek gelişmemiş. *İsviçre halkının duyarsızlığı beni üzüyor ve "halkım" için bazen utanıyorum. Buradaki halkın Avrupa'daki proletaryaya karşı haklı güvensizliğine burada kalarak biraz güven tutabilirim.. Her durumda devrimciler yetişiyor ve er geç oralarda da devrimci dava ileri adım atacaktır. Eğer bu bölgede, proletarya önderliğindeki halk savaşında halk iktidarı alırsa, emperyalistler en önemli kalelerinden birisini kaybetmiş olacak, metropolde durum değişecek ve en önemlisi dünyadaki ezilen halklar ve enternasyonal proleterya umut kazanacaktır. Bence Türkiye'deki halk savaşına omuz vermek enternasyonal proletaryaya hizmet etmek demektir.*

Soru: Metropollerdeki devrimci durumu nasıl değerlendiriyorsun?

Yanıt: Avrupa'daki toplumda bildiğiniz gibi kapitalizm üst aşamaya gelmiştir ve emperyalist bir düzen hakimdir. Emperyalizm can çekişen bir leş olarak bugüne değin bir canavar olarak kaldı. Burjuvazinin metropollerde sağlam bir kale oluşturma çabası işçi sınıfına belli tavizler ve özellikle sus payı vermişti ve hala vermek durumundadır. Emperyalist burjuvazi dünyadaki halkları soyarken kendi işçilerini belli bir anlamda ortaklığa soktu. Kendi işçilerine biraz daha haklar, biraz daha refah verince onlardan karşılık olarak

barış bekliyordu ve büyük bir düzeyde de başarılı oldu. Kapitalist üretim işçileri her zaman ve her yerde sömürüyor ve Avrupa'daki işçi sınıfının durumu da böyledir. Kapitalist meta toplumu bu gerçeklere göre çok hızlı geliyor. Böyle bir toplumda insanların yabancılılaşması ve toplumsal bir yozlaşma zorunlu olarak gündeme geliyor. Emekçiler arasında büyük bir bölünme oldu ve herkes kendi çıkarlarını savunuyor. *Orada da insanlar ne özgür ne de mutludur.* Fakat kaybedecek zincirlerinden başka gene de epey şeyleri var. Emekçiler belli bir refaha alışmış durumdadır. Televizyondan tutun arabaya kadar özel mülkiyet bulunur. Çoğu emekçiler bu şeylere sahip olmak için borçlanıyor, yani taksitle alıyorlar. Bununla beraber işyerine daha da bağlı oluyorlar. Orada ev kirası, gıda, elbise, otobüs vb epey pahalıdır ve bu taksitlerle beraber bir işçi sürekli çalışmak zorunda. İşyerini kaybetmek istemiyor ve sessiz kalıyor. Bunun dışında, eğer burjuvazi, koyduğu kuralları uyguluyorsa siyasi anlamda da pek rahat. İsviçre'de uzun süredir işçi sınıfı ile burjuvazi bir barış yaşıyor. Tabii ki suni bir barış. Çünkü proleterya ile burjuvazinin barışı olamaz. İşçi sınıfı sınıf bilincinden yoksun bir duruma geldiğinden dolayı olabilir. İşçi sınıfının büyük bir kesimi teslim olup, satın alınmıştır ve sınıf mücadelesinden vazgeçmiştir. Gençliğin büyük bir kesimi toplumdan memnun değil, fakat direnmeden kendi kendini eroinle yavaş yavaş öldürmeyi tercih ediyor. Ya da dost ile düşman ayırmadan sınıf kardeşlerini düşman olarak görüyor, sınıf düşmanlarını dost yerine koyuyor. Yabancı düşmanlığı özellikle gençlik kesiminde gittikçe çoğalıyor. Burjuvazi de ekonomik bunalımdan çıkışın bir yolunu faşizmde gördüğünden bu hareketi kışkırtıyor, destekliyor. Öyle çürümüş bir toplumda devrimci hareketin işi doğal olarak pek kolay değildir. Halkı epey duyarsız ve işçiler teslim olmuş. Komünist hareket 2. Emperyalist savaşla beraber Avrupa'da büyük bir yenilgi yedi. Ve bugüne kadar bir türlü toparlanamamıştır. Bugünkü devrimci hareket bundan dolayı hala güçlük çekiyor. Bugünkü emperyalist ülkelerde devrimci hareket nesnel bir zor durumun yanında komünist önderliğin yokluğu da öznel durumu zorlaştırıyor. Yeniden komünist bir örgütlenme yaratmak oradaki ML'i savunan arkadaşlara yüklenmiş bir görevdir.

Bu görev yerine getirilirken proleter devrimin stratejisi ile ilgili olarak ustalardan ve komintern'in tesbitlerinden yararlanılabilir. Bunlardan yararlanırken elbette somut şartların somut tahlilini gözden ırak tutmamak gerek. Özellikle Avrupa'nın her ülkesinde çok farklı durumlar ve mücadele düzeyleri mevcuttur.

soru: Cezaevi yaşamının üzerindeki olumlu ya da olumsuz etkileri ne oldu? Metropol ülkeler ile ülkemiz cezaevleri arasındaki farklılıkları açık-

layabilir misin?

Yanıt: Bir devrimci her zaman her durumda kendisi ile iç hesaplaşma-
da bulunmalı. Olumsuz yönlerine karşı mücadele verirken olumlu yönlerini,
geliştirmelidir. Zor durumlara düşerken kendi zaafı daha net ortaya çıkıyor
ve eğer onları yok etmeye kararlı ve samimi bir niyetin varsa, zorluklar seni
daha hızlı geliştirebilmek için bir araç olabilir, yani bir devrimci gökten düş-
mez, her zaman mücadele içinde gelişip çelikleşiyor. Sınıf mücadelesi var ol-
duğu müddetçe hakim sınıflar devrimcileri ve halkı rehin olarak cezaevlerine
dolduracaktır. Cezaevi sınıf mücadelesinin bir alanıdır. Gönüllü oraya hiç
kimse girmez. Ama oraya girdikten sonra mücadele farklı şartlar altında yine
devam ediyor. Sınıf düşmanın olduğu yerde ona karşı savaşmalıyız. "**Ceza-
evi bir okuldur**" denir ve bu çok doğrudur. Bu, tek kitap okumak, yani teo-
rik bir gelişme yapmak anlamına gelmiyor. Tabii, eğer fırsat ve yeni kitap
varsa, okumak çok güzel ve önemli bir şey, yani devrime bilimsel yaklaşıma
ya derinleşebilirsin. Teori önemlidir. Ancak bu sağlam bir ideoloji ve doğru
bir çizgiyle birleşmiş bir durumda değer kazanıyor ve gene pratiğe devrimci
mücadeleye sokmaya bir destek oluyor. Cezaevinde geçmişi değerlendirip gele-
ceğe hazırlanıyorsun ve aynı zamanda gönüllü seçmediğin bir alanda müca-
dele vermeyi öğreniyorsun. Her zaman uyanık ve yaratıcı olmak zorundasın.
Dışındaki mücadeleye "**tutsak**" olarak nasıl katılabileceğini öğrenip çözüm
buluyorsun. Ben pek fazla yatmadım. Daha önce de özgürlük mahkumlarının
verdiği mücadeleyi saygı ile karşılıyordum. Bu süreci onlarla paylaştığım 7
ay hayatımda çok değerli bir yer aldı. Bu güzel insanlarla orada bulunmam ve
dışarıdaki mücadelede tekrar buluşmayı arzu ediyorum. Siyasi tutsaklar kan
ve can pahasına belli haklar kazanmıştır. Faşist devletin bunları ne zaman ge-
ri almaya çalışacağı belli olmaz. Eskişehir dönemindeki gibi her hangi bir
olay ya da gelişme bahane edilerek geri alınabilir. Bu nedenle tutsaklar heran
kazandıkları hakları savunmaya hazır olmalı ve yeni haklar elde etmek için
mücadele etmelidirler. Bu mücadelede az da olsa payım olduğu için mutlu-
yum. Benim üzerimde bıraktığı etkilere gelince; olumsuz bir etkisi yok, tam
tersine; bu okuldan iyi bir öğrenci olarak çıkmışımdır. Avrupa'da cezaevleri
çok farklı. İtalya dışında her ülkede tek hücre uygulanıyor ve siyasi tutsaklar
buna karşı sayısız açlık grevi yaptılar ve onlarca şehit verdiler. Fakat değişen
bir şey yok. Devrimci hareketin gücü az, halk pek şilgenmiyor ve devlet güç-
lü bir pozisyonda. Tutsaklar hiç bir hak kazanmamış, oysa İspanya'da tam ter-
sine. Siyasi tutsaklar uzun süre iki büyük komün oluşturular ve siyasi bloğa
gardiyen bile giremedi. Daha sonra bir saldırı ile dağıtıldılar ve tutsaklar bir
seneden fazla açlık grevine girdiler. Polis, onları komaya girdikten sonra has-

taneye götürüp, uyanana kadar serum verdiler. Tutsaklar uyandıktan sonra direnişe geçince tekrar hücreye götürüldüler. Çok direndiler; fakat yenildiler. Almanya'da bazı RAF'cılar 13 senedir tek kişilik hücrede. Görüş yok, kitap yok... Avrupa'da İspanya hariç, fiziksel işkence yok fakat orada da burjuvazi boş durmuyor. Çok ilginç başka bir şeyde; tutsaklara karşı ve cezaevleri ile ilgili en sert ve iğrenç uygulamalar sosyal demokrat hükümetler altında günde me geliyor. Almanyada'ki özel tip cezaevleri sosyal demokrat önderliğinde inşa edildi ve Stommheim'deki katliam da sosyal demokratların sorumluluğu altında yapıldı. İspanya'daki tutsaklara Sosyal demokrat Gonzeles saldırdı ve cezaevleri katliamlarının en büyüklerinden birisi olan Peru'da bu katliam sosyal demokrat Farsia yaptı. Bu cinayetin olduğu günlerde sosyalist enternasyonal, Lima'da toplantı yapıyordu. Sosyal demokrat SHP'nin döneminde yapılan baskı ve katliamlar da diğer sosyal demokratlarınkinden farklı değildir.

Soru: Metropoldeki kadın sorunu ile ülkemizdeki kadın sorununun benzer ya da farklı yanları nelerdir?

Yanıt: Emperyalizme bağlı ülkelerde olduğu gibi kapitalist ülkelerde de kadınlar cins baskısı altında ezilmektedir. kadınlar modern köle olarak yaşamaktadır. **Kapitalist toplumdaki özgür görüntüler alçak bir sahtekarlık. Kadınların özgürlüğü burjuvazinin çizdiği bir özgürlüktür.** Kapitalist toplumda, kadınlar iktisadi bağımsızlığını kazanmıştır. Fakat bu kapitalist üretim için bir kazançtır. Kadınlar daha ucuz çalışıyorlar ve üretimin gereksinimine göre yedek güç olarak bugün işe çağırılıp yarın gene işten çıkarılabilir. Yani özgürlük hiç de söz konusu değil. Bunun yanında kadınlar bütün üretken görevleri yüklenmiş. Üretimdeki iş yanında bütün ev ve çocuk sorumluluğu ona yükleniyor. İşten gel, evde uğraş ve yolda alış veriş yap. Eşitlikte söz konusu değil. Belli aydın kesim ve ileri insanlar tabii ki biraz farklı yaklaşıyor, yani bu kesimdeki kadınların durumu biraz daha rahat ama genellikle bu yük kadınların omuzundadır. Yarı-sömürge, yarı-feodal geri kalmış ülkelerde ise kadınlar daha kötü şartlar altındadır ve cins baskısı daha da fazla hissediliyor. Yarı-feodal toplumda feodal baskı, emperyalizmin baskısıyla birleşmiş durumdadır. Bu nedenle kadınlar daha çok ezilmektedir. örneğin, **yarı-feodal toplumda kadın arkadaşlarımız devrime hizmet edebilmek için genellikle ilk adım olarak evde, babası, abisi, eşi karşısında bu hakkı kazanmak zorunda.** Emperyalist ülkelerde, özellikle büyük şehirlerde genellikle öyle bir sorun yok. **Emperyalist kapitalist toplumda ailenin üretim de bağımsız kölelere ihtiyacı var.** Eğer bir kız devrimci olmak istiyorsa bu çok güzel bir avantaj olabilir. Ailesi onun devrimci olmasını istemiyorsa bile ve genellikle öyledir; pek fazla bir şey yapamaz. Belli bir yaştan sonra bir kızın

ne yapacağı ailesini hiç ilgilendirmez. Hiçte engel olamaz. Bu kız devrimci olsa da, fahişelik yapsa da, eroinci olsa da, ya da düzenli bir yaşama girse de, ne yol seçerse seçsin hiç kimse sahip çıkmaz. Emperyalist aşamaya gelen kapitalist toplum çok yozlaşmıştır ve bunun beraberinde getirdiği dertleri de en fazla kadınlar çekiyorlar. ***Şiddet gittikçe çoğalıyor ve en fazla, yabancılar dışında kadınlara karşı yöneltiliyor. Büyük şehirlerde tecaviüz ve cinayetler günlük bir olay. Bu sadece kadınlara dokunan bir gerçek değil, ufacık kızların da yaşadığı bir derttir.*** Kapitalist meta toplumunda kadında meta olarak yaşayıp tüketim kurallarına göre yetiştiriliyor. Kapitalist üretim çok hızlı geliyor ve pazarda sürekli yeni mal satmak zorunda. "***Tüket at!***" anlayışı gelişti ve bu anlayış insanlar arasındaki ilişkilere de yansıyor. Bu yabancılaşmış ve yozlaşmış toplumda en fazla ezilen ve dert çeken kadınlar yoksul halkların kadınlarıdır. Asya ve Afrika'dan kızlar kaçırılarak ya da "gönüllü" sahte sözlerle, Avrupa'ya getirilip fahişe olarak satılıyor. Bu kadınlar köle gibi yaşıyorlar ve hiç bir hakka sahip değiller. Bu kadınlar fuhuş sektöründeki, korkunç hayatı yaşamaya mahkumdurlar. Pazar, sürekli taze mal istediğine göre tükenmiş meta çöpe atılıyor ve yerine yenisi konulur. Devlet hiç karışmaz. Tam tersine gizli destek veriyor ve tabi ki para kazanıyor. Başka bir ticaret türü olarak da, bir katalogdan seçip kızları evlendirmek vaadleriyle satıyorlar. Öyleki, 16 yaşında güzel bir kız dil, kültür vb. şeyler hiç bilmeden 60 yaşında çirkin bir adamla eş olarak yaşamaya mahkumdur. Eğer şanslı olursa en azından ona sahip çıkıyor ve iyi davranıyor, fakat gene de onun özel mülkiyeti olduğu bellidir. Genellikle bıktuktan sonra değiştiriyor, kadını fahişe olarak çalıştırıyor. Buna ne devlet ne de toplum karışmıyor. Türkiye'de de kızlara sormadan evlendiriyor, bu hiç bir yerde güzel bir olay değildir. Ama burada en azından toplumsal değer bu erkeği kadına sahip çıkmaya zorluyor. Yani iyi ya da kötü eşler olarak yaşamak zorundalar. Kadın sorununun çeşitli yönlerden farklı olması toplumsal yapının farklı olmasından dolayı bir gerçektir. Yani feministlerin dediği gibi kadının ezilmesi erkeklerin şovenizminden kaynaklanmaz. Kadının ezilmesi sınıfsal, ulusal, feodal baskısı yanında buna ek olarak geliyor. Avrupa'da feminist hareketi epey güçlü ve her türlü akım var. Feminist kadınlar yaşadıkları şartları dile getiriyorlar. Feminizmin maddi zemini mevcuttur ve feminizm, burjuva ve reformist bir akım olarak kadınların üzerindeki cins baskısını kullanıp bu zemin üzerindeki kadın öfkelerini burjuvaziye karşı kanalize edilmesini engelliyor. Bunun yerine emekçiler arasında bir çatışma körükliyorlar ve kadın ile erkek omuz omuza proleterya saflarından sınıfsız ve sömürsüz bir toplum içinde mücadele verirken eşitliğin temelini koymayı engelliyorlar. ***Devrimci hareket içinde kadınların du-***

rumu buraya göre çok daha ileri. Oradaki devrimci hareket ve örgütler içinde genellikle kadın arkadaşlar önemli bir yer alıyorlar. Hem sayı hem de yetki olarak erkek arkadaşlarından geri kalmıyorlar.

soru: Ülkemiz devrimcilerinin yurt dışında siyasi mülteci olmalarını nasıl değerlendiriyorsun?

Yanıt: Bence devrimden kaçılmaz. Bazı durumlar olur ki, bir geri çekilme gerekli olabilir, bu bölgede, ülkede ya da yurt dışında yapılabilir; fakat geri çekilmenin tek bir amacı var o da güçleri toparlamak ve bir adım ileri atmanın hazırlığını yapmaktır. Bugünkü devrimci durum bu geri çekilmeyi hiç gerektirmiyor. Tam tersine kızıl siyasi iktidarın geliştirmesi için bu atılma omuz vermek ilk ve tek görevdir.

Devrimcilik çeşitli yönleriyle çok zor bir yaşamdır. Bu, devrimciden sonsuz fedakarlık ister. İşkence var. Her an ölüm tehlikesi var, yani bir insanın göze alması gereken çok şey var. Önemli bir noktada yenilgiye uğrarken bile hedefi ve proletaryanın tarihsel mutlak zaferine olan umudu ve inancı kaybetmemektir. Eğer işkenceler, katliamlar, cezaevleri, ekonomik bunalım, açlık vb. sorunları istemiyorsak bireysel bir "çözüm" değil, toplumsal bir çözüm aramalıyız. O zaman tek bir yolumuz var o da proletaryanın saflarında yer alıp bütün gücümüz ile proletarya devrimini ileri götürmektir. Bunun için hiç bir fedakarlıktan kaçınmadan bugünkü gündemde varolan merkezi görevlere dört elle sarılmalıyız.

Uzun yıllar Avrupa toplumunda yaşayanlar oradaki yozlaşmadan oldukça fazla etkilenmektedirler. Bu nedenle birinci görev ülkeye dönüp devrim katılmaları, ikincisi ise, oradaki yozlaşmaya karşı tüm güçleriyle direnilmeli, ülke devrimi ve enternasyonal mücadelenin yararı için gerekli olan özveri ve disiplin mutlaka gösterilmelidir. Kayda değer hiç bir şey yapmadan ben mücadele ediyorum deyip vicdan rahatlatılmamalıdır.

Kendisine devrimciyim diyen herkesi Türkiye'deki Demokratik Halk Devrimi mücadelesine katılmaya çağırıyorum.

Yeni demokrasi: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı adına çok teşekkür ediyoruz.

Barbara: Ben de teşekkür ediyorum.

"HasanPaşa Operasyonu" Mahkemesi
"BENİ ANCAK
ENTERNASYONAL PROLETARYA
YARGILAR, SİZ DEĞİL!"

BARBARA ANNA KİSTLER

Hasanpaşa katliamının ardından "İsviçre'li Gazeteci" olarak tutuklanan enternasyonal devrimci **BARBARA ANNA KİSTLER**'den mahkeme Heyetine:

"BENİ ANCAK ENTERNASYONAL PROLETARYA YARGILAR, SİZ DEĞİL!"

19 Mayıs 1991 akşamı *İsmail ORAL*'in evinde polis tarafından gözaltına alınarak 15 gün fiili ve psikolojik işkenceye tabi tutulan "İsviçre Vatandaşı" **BARBARA ANNA KİSTLER** 16 Eylül 1991 günü ilk kez çıktığı mahkemede gazetecilerin yoğun ilgisiyle karşılaştı.

Yabancı ajansları ve İsviçre Konsolosluğundan görevlilerin de izlediği mahkemeye, günlük basın mensuplarının olağan olmayan ilgilerinin nedeni, mahkemenin ertesi günü *Güneş* gazetesi dışında hiç bir Gazetenin bu mahkemeye ilişkin haber vermemesinden anlaşılmış oldu. Evet, **BARBARA ANNA KİSTLER** mahkemede burjuva basınının umduğu; gözyaşı döken yabancı "zavallı kadın" görünümünde değil, *Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesini* savunan, uluslararası işçi sınıfı davasına yaptığı katkılardan onur duyduğunu haykıran, burjuva basının katliam sahibi cellatlarla işbirliğini ve suç ortaklığını yargılayan kararlı bir devrimci olarak mahkeme salonunda var oluyordu. Böyle olunca da, burjuva basın için bir haber değeri taşııyordu! Poliste tek bir kelime söyleyerek ve savcıda dahi **"susma hakkımı kullanıyorum"** tavrını sürdürerek öncelikle burjuva basın için bir sır küpü olan Barbara'nın sustuğu süreç boyunca burjuva basını hayal ürünü haberciliği bu sorguda teşhir ediliyordu.

"Hasanpaşa operasyonu süresince ve sonrası burjuva basını, polisle işbirliği içerisinde, bir yanda İsmail ORAL ve Hatice DİLEK'in infazını meşrulaştırmaya çalışırken, diğer yandan kişiliğime yönelik temelsiz iddialarda bulunmuştur. Burjuva basınının yalan üzerine kurulu haberlerini çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı ve dünya halkları çok iyi biliyor. Ama yine de Türkiye halkının ve dünya kamuoyunu bilgilendirme gereği duyuy-

yorum" diyerek savunmasına başlayan BARBARA ANNA KİSTLER kendi durumunu şöyle açıklıyordu:

"Komünist olma çabasında olan bir devrimciyim. İşçi sınıfı bilimi olan Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi bilimine inanırım. Dünyada kurulu sömürü düzeninin ancak ve ancak proleterya önderliğinde dünya halklarının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı verdiği haklı ve meşru mücadeleden geçtiğine inanır ve savunurum emperyalist zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandığı ülkelerin ML hareketlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum. 'Komünizm öldü' çıgııklarının atıldığı şu süreçte bu görev bir kat daha artmıştır."

Rusya'da son darbeyle kamuoyunu işgal eden olayları da irdeleyen Barbara Anna KİSTLER " '80'li yıllarda hantallaşan bürokrat burjuva iktidarın burjuvazinin gereksinmelerine yanıt verememesi bürokrat burjuvaziye yeni arayışlara itmiş, prestoika (yeniden yapılanma) ve Açıklık (glasnost) politikalarına karşın halkın yükselen mücadelesi ulusal bağımsızlık istemlerini ve işçi sınıfının yaşam düzeyini iyileştirmeye tekabül eden isteklerin karşılanmaması ve bürokrat burjuva klikle, sırtını ABD'ye yaslayan serbest rekabetçi klik arasındaki gizli çatışma bürokrat burjuva kanadı darbe yapmaya götürmüştür" dedi.

"Bazı küçük-burjuva hareketler bu darbeyi 'sosyalizme geri dönüşü'ne yorumladılar. Bu zavallıların hali gerçekten daha kötüydü. Devrimi bir avuç madalyalı generale bırakan, onlardan medet bekleyenler bir kez daha gördüler ki, devrim kitlelerin eseridir. Devrimi kitlelere mal edemeyenler, devrimi gerçekleştirme yeteneğine de sahip değildiler. Bir avuç 'öncü'nün gerçekleştireceği devrim de bir avuç 'öncü'ye hizmet edecektir." diyen KİSTLER; "ABD'nin 'Yeni Dünya Düzeni' şiarı altında dünya halklarını daha çok köleleştirmek ve dünyanın rakipsiz tek hakimi olmak çabasının sevinç çıgııklarıyla dünya halklarına empoze edilme çabalarına karşın, 'Dünyanın en ücra köşelerinde dahi yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi emperyalistlerin sevinç çıgııklarına devrimci, baş kaldırııcı cevaplar vermektedir....."

"Devrim rüzgarının bugün Ortadoğu ve Latin ülkelerinde estiğini" söyleyen KİSTLER "özellikle Peru Komünist Partisi ve Türkiye'de TKP/ML önderliğinde yükselen sosyal kurtuluş mücadelesinin ezilen dünya halklarına umut verdiğini" belirtirken, sorgusunu şöyle sürdürdü:

"TKP/ML her şeyden önce bilimsel olarak doğrudur. ML/MZD bilimi ile donanmıştır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye proleteryasının öncü

müfrezesidir. O her ML parti gibi nesnel gerçeklere dayanan, tarihsel ve toplumsal gelişmenin durdurulmaz akışının yatağı olma özelliğini taşıyor. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını gerçek kurtuluşa götürecektir tek ML partidir. Yükselttiği kızıl sancak, lekesizdir. Enternasyonalist görevlerinin bilincinde ve gücü oranında bunu yerine getirmeye çalışan bir partidir."

"Kurulu sömürü düzenin koruyucu kurumlarından biri olan mahkemeniz veya mahkemeleriniz 'mevcut anayasal düzeni yıkıp, yerine ML bir düzen kurma' gibi gerekçelerle yüzlerce TKP/ML üyesine binlerce devrimciye idam, müebbet ve çeşitli hapis cezaları verdi. Peki mevcut düzenin kime hizmet ettiğini, ML tarafından bu düzenin yıkılarak yerine getirmeye çalışıldığı düzenin kime hizmet ettiğini, sözde adına hareket ettiğiniz, ezilen Türkiye halkına açıklayabilme yürekliliğini gösterebilirdiniz mi? Elbette ki hayır. Çünkü sizin göreviniz kurulu

sömürü düzenini maskeleyerek ve demokratik bir görüntü vermektir. Ama özellikle terör yasasıyla birlikte maskenin altındaki kara yüz hiç bir gizliliğe gerek duyulmadan tüm çıplaklığıyla ortaya çıktı."

"Hasanpaşa'da bir çatışma görüntüsü altında katledilen İsmail ORAL ve Hatice DİLEK, Diyarbakır'da Vedat AYDIN, İstanbul'da 12 devrimci Sol savaşçısı, Murtaza KAYA ve onlarca devrimci devlet terörünün vahşiliğini ve pervasızlığını gözler önüne sermektedir."

"Dünyada ve Türkiye'de halka karşı uygulanan bu baskı, zulüm ve sömürü biz devrimcilere ve komünistlere dünyanın her köşesinde emperya-

lizme karşı proletaryanın kızıl bayrağını yükseltmemiz gerektiğini gösteriyor. Emperyalistlerin merkezi silahlı gücüne karşı halkların silahlı gücünü oluşturmak gerekli ve zorunludur. Dünyanın her köşesindeki devrimciler ve komünistler bu sorumluluğu yüreğinde hissetmeli ve bunu oluşturmak tüm gücü ile çalışmalıdırlar. Komünistlere karşı yürütülen savaş, tüm dünya halklarına karşı yürütülen savaştır. Tüm dünya komünistleri ve devrimcileri bu anlayışla hareket etmeli, mücadelenin yükseldiği ülke devrimcilerine enternasyonal dayanışma temelinde yardım etmelidir."

"Enternasyonal görevlerinin bilincinden hareketle, ML bir çizgiye sahip olduğuna inandığım TKP/ML'yle enternasyonal bir dayanışma içerisine girdim. TKP/ML'ye yardımlarım tercüme düzeyinde olmuştur. TKP/ML üyesi değilim. TKP/ML ile tanışmam Avrupa'da tanıdığım bir TKP/ML taraftarı sayesinde olmuştur. Bu arkadaşın ismini açıklama gereği duymuyorum."

"İsmail ORAL ve Hatice DİLEK'in polis ve burjuva basın tarafından 'çatışarak öldü' yolundaki, suç ortaklığı"na ilişkin de açıklamalarda bulunan Barbara; "Bu konuda iki noktaya değinmek istiyorum. Beylerbeyindeki evde ele geçirilen iki klanikof marka silah dosyada bir silahmış gibi gösterildi. Büyük bir ihtimalle diğer silah Hasanpaşa'da İsmail ORAL'ın 'kullandığı' söylenen silah olarak gösterildi. Bu silah katledilen iki insanı 'çatışarak öldü' süsü verilmek için kullanıldı.

İkinci olarak; Polis İsmail ORAL'ın on dakika önce evden telefon ettiği söyleyerek telefonu dinlediğini belli etti. Bu İsmail ORAL'ın istendiğinde sağ yakalanabileceğinin kanıtı iken, İsmail'i açıkça katlettiler. Şimdiye kadar mahkemenize sunulan deliller, zaten bunun açıkça bir katliam olduğunu göstermiş olmasına rağmen, katiller hakkında herhangi bir soruşturmanın açılmaması, katillerin açıkça korunduğunu göstermektedir" dedi.

"Sonuç olarak Emperyalizme, faşizme ve tüm dünya gericiliğine karşı mücadele de halkların devrim davasına yardımcı olabildiysem bundan gurur duyuyorum.

Bu nedenden dolayı beni yargılamak size düşmez, beni yargılayacak tek güç Enternasyonal Proletaryadır.

* Yaşasın Marksizm-Leninizm, Mao Zedung Düşüncesi!

* Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!.."

Sloganlarıyla sorgusunu tamamlayan BARBARA ANNA KİSTLER için mahkeme tutukluluğuna devam kararı veriyordu.

Yeni Gündem Gazetesinde Çıkan Haber

Kadıköy Baskını İle İlgili Olarak Gözaltına Alınan İsviçre'li BARBARA ANNA KİSTLER Tutuklandı.
İSVİÇRE'LİYE İŞKENCE İDDİASI

İstanbul Haber Servisi- Kadıköy Hasanpaşa'da *Hatice DİLEK-ARSLAN* ve *İsmail ORAL*'ın ölümüyle sonuçlanan operasyon sonrası, Beylerbeyi'ndeki evinden gözaltına alınan İsviçre uyruklu **BARBARA ANNA KİSTLER** (35) DGM'ce "yasadışı örgüt üyesi olduğu ve silah bulundurduğu" gerekçesiyle tutuklandı. Siyasi polis ekiplerince sürdürülen **TKP/ML-TİK-KO**'ya yönelik operasyonlar sırasında Fatma Birşat İlhan Ankara'da, Çoşkun Yılmaz ise İstanbul'da yakalanarak DGM savcılığı'na çıkarıldılar. Daha sonra mahkemece tutuklanan iki sanık, **KİSTLER** ile birlikte Bayrampaşa Cezaevine gönderildi. Fatma Birşat İlhan'ın, Hasanpaşa operasyonunda öldürülen İsmail ORAL'ın nişanlısı olduğu belirtildi. Siyasi polis, operasyon sonrası *İsmail ORAL*'la *Hatice DİLEK-ARSLAN*'ın "devrim nikahlı" olduklarına ilişkin yazılı açıklama yapmıştı. Bu arada Kistler'in İsviçre'den gelen avukatı Marcel Bossonet ile annesi *Rosemarie Michel*, Kistler'in siyasi şubede işkence gördüğünü öne sürdüler.

19 Mayıs gecesi yapılan "Hasanpaşa Operasyonu" sonrası siyasi şube ekiplerince Beylerbeyi'ndeki evinden gözaltına alınan ve daha sonra kimliği konusunda gazetecilere hiçbir açıklama yapılmayan **Barbara Anna KİSTLER**, dün öğleye doğru DGM savcılığı'na getirildi. Aynı genel operasyonda gözaltına alınan Fatma Birşat İlhan ile Çoşkun Yılmaz ve Süleyman Önder'de ifadeleri alınmak üzere savcılığa getirildi. *Kistler*'in, Beylerbeyi Sünnetçi sokak 14/2 numaradaki evinde bir kalaşnikof tüfek, 2 tabanca, çok sayıda mermi ile yasadışı dokümanla yakalandığı iddiasıyla DGM savcılığınca ifadesi

alındı. Kistler ardından mahkemeye çıkarıldı ve "*Yasadışı örgüt üyesi olmak ve silah bulundurmak*" suçlarından tutuklandı. Yasadışı örgüt üyesi oldukları gerekçesiyle mahkemeye çıkarılan Fatma Birşat İlhan ve Çoşkun Yılmaz'da tutuklanırken Süleyman Önder ise savcılıktan serbest bırakıldı.

Polis, Barbara Anna Kistler'in (ortada) sahte pasaport ve silahlarla ele geçirildiği

DGM yetkilileri, sahte pasaportla yakalanan Barbara Anna Kistler'in mesleğini açıklamadığı ve ifade alımı sırasında "*konuşmamayı*" tercih ettiğini belirttiler. 1990 yılı yazı ile 1991 Ocak ayında Türkiye'ye iki kez giriş yaptığı belirlenen **KİSTLER**'in örgütün yasadışı bağlantısı olup olmadığı yolundaki araştırmaların da sürdüğünü bildirildi.

BARBARA KİSTLER'in İsviçre'den gelen avukatı **Marcel Bossonet** ile annesi **Rosemarie Michel**, Türk avukatı Mihriban Kırdök'ün bürosunda dün bir basın toplantısı düzenlediler. Bossonet, cuma günü müvekkiliyle ancak 5 dakikalık bir görüşmeye izin verildiğini anlattı. Polisin görüşme sırasın-

da, *"soruşturmayla ilgili herhangi bir soru sorulmasını engellediğini"* de belirten Bossonet, sadece "hal hatır" sormaya izin verdiklerini, bunun teybe kayıt edildiğini söyledi. Beş dakikalık süre dolduğunda polisin müdahale ederek kendisini uzaklaştırdığını bildiren Bossonet, *"Ben avukatı olarak 5 dakikalık bir hal hatır sorma konuşmasıyla ona nasıl yardımcı olabilir, nasıl savunma hazırlarım"* dedi.

Avukat Marcel Bossonet, Barbara Anna Kistler'in gazeteci olduğu ve bir Türkle evli bulunduğu yolundaki basında yer alan haberlerle ilgili olarak da *"Barbara bazı gazetelere, özel radyolara haber yapardı, ama başka işlerde yapardı. Siyasi şubede de işçi olduğunu belirtmiş. Evli olduğu ise doğru değildir"* diye konuştu.

Bossonet, Türk makamlarının uluslararası antlaşmalara aykırı davranışlarını da öne sürerek şunları söyledi: *"Bir yabancı gözaltına alındığında bunun ilgili konsolosluga bildirilmesi gerekir, bildirilmedi. Konsolos olayı ertesi gün gazetelerden öğrenmiş. ayrıca konsolosun görüşme istemi de kabul edilmemiş. Daha sonra yine 5 dakikalık ve teybe kaydedilerek görüşmeye izin verildi."*

Bossonet, görüşme sırasında KISTLER'in, kendisine işkence yapıldığını söylediğini bildirecek *"Yüzünde morluklar, el bileklerinde ise izler vardı. İçeriden çıkan ve Kistler'le birlikte gözaltında kalan bir kişiye de işkence gördüğünü ve kendisine elektrik verdiklerini söylemiş. Ancak Barbara Avrupalı olduğu için Uluslararası Af Örgütü, olayın peşinde ve yakından ilgileniyor, iki Türk onun kadar şanslı değil."*

Anne, Rosemarie Michel ise *"kendimi evladı işkence gören binlerce anne gibi hissediyorum. İşkencenin sadece benim kızım için değil, tüm insanlar için ortadan kalkmasını diliyorum."* dedi.

ENTERNASYONAL PROLETARYANIN YİĞİT SAVAŞÇISI **BARBARA** **ANNA KİSTLER** MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAK !

Enternasyonal proleterya bir savaşçısını daha ölümsüzlüğe uğurladı.

İsviçre proleteryanının seçkin evladı Barbara'yı, Ocak ayının son haftası içinde *Dersim* dağlarında Kürt ve Türk proleteryanının sınıf çıkarları için mücadele ederken yitirdik. Tarih, proleteryanın enternasyonal dayanışmasına sık sık tanık olmuştur. *Rusya'da, Çin'de, Vietnam'da, Kore'de, İspanya'da, Latin Amerika'da devrimci mücadeleye katılan Avrupalı komünist ve devrimcilere sıkça rastlanmıştır. Barbara'da*, enternasyonal proleteryanın bu adsız kahramanlarından birisiydi.

21 Ekim 1955 yılında İsviçre'nin başkenti *Zürich*'de doğan *Barbara*, daha orta öğrenim çağlarında devrimci düşüncelerle tanıştı ve bir daha da bu düşüncelerden uzaklaşmadı. İsviçre'deki refah düzeyinin yüksekliği *Barbara*'nın anti-emperyalist ve komünist olmasını olumsuz yönde değil, tam tersine olumlu yönde etkiledi. Emperyalist burjuvazinin haydutluğunu ve yağmacılığını bizzat yakından gördü. Ezilen halkların acılarını, ezilmişliklerini ve yoksulluklarını yakından tanıdı. İsviçre'deki mültecilerin durumu, *Barbara*'yı ezilen halkların mücadelesiyle yakından ilgilenmeye götürdü. Bu nedenle 1980'nin ortalarında gazeteci olarak Peru'ya gitti. PKP'nin yetkilileriyle röportaj yaptı ve Peru Devrimi'nin muazzam gelişimini, Peru halkının durdurulamaz ayaklanışının görkemini ve And dağlarında yankılanan devrimci sesini İsviçre proleteryanına aktardı.

Yine, Nikaragua'da Sandinist'lerin iktidarı ele geçirmesinden sonra, bu ülke devrimine yardım etmek için İsviçre'li gönüllüleri örgütleyerek Nikaragua'ya gönderenlerin başında *Barbara* vardı.

Barbara, kendilerine "anti-emperyalist" diyen İsviçre'li devrimci gruplarla uzun süre birlikte hareket etti. Ancak, bu grupların pasifistliği ve küçük-burjuva düşünceleri *Barbara*'yı tatmin etmiyor, sürekli sıcak mücadelenin içinde olmayı savunuyordu. Bu nedenle şu anda devrimci mücadelenin sür-

düğü ülkelerdeki devrime katılmayı ve onlarla yakın dayanışma içinde bulunma düşüncesi **Barbara**'ya egemen olan düşünceydi. İsviçre'de kaldığı süre içinde boş durmadı. Devrimci mücadelenin sürdüğü ülkelerdeki devrimci örgütlere her türlü desteği sağlamaya çalışıyor ve İsviçre'li "anti-emperyalist" grupları bu doğrultuda harekete geçiriyordu.

İsviçre'li komünist **Barbara Anna KİSTLER**'in **TKP/ML** ile daha yakından tanışması 1986'larda oldu. **TKP/ML**'nin İsviçre'de verdiği konferansları kaçırmamak için büyük çaba harcarken **TKP/ML**'nin görüşlerini öğrenmek içinde, Almanca'ya çevrilen **TKP/ML** belgelerini yutarcasına okuyor ve tartışıyordu. **TKP/ML** ile tanışması, O'nun **ML-MZD**'ne daha sıkı sarılması ve bu düşünce doğrultusunda daha kararlı şekilde mücadeleye atılmayıda yaşamının içine sokmuştu. Daha doğrusu, **TKP/ML**'nin düşünceleri **Barbara**'da yeni bir bilinç sıçraması ve yaşamında yeni bir dönüm noktası yaratmıştı.

"Devrimciler, devrimci mücadelenin sürdüğü yerlerde ateşi körüklemelidir" mantığından yola çıkan **Barbara** için, esas sorun; kapitalist ülkelerdeki komünist ve devrimcilerin en büyük görevi devrimin geliştiği ülkelerde devrime katılmak ve desteklemektir. İsviçre'de devrimin kısa sürede gelişmeyeceği ve bu gibi ülkelerin devriminin esas itibarıyla sömürge, yarı-sömürge ülkelerin devrimine bağlı olduğunun bilincinde olan **Barbara**'ya devrimci mücadelenin geliştiği ülkelerden uzak kalarak İsviçre'de, kendi deyimiyle; **"Çene çalmak, devrimcilik değildir"**. Bir zamanlar Türkiye'de devrimcilik yapıp, İsviçre'ye sığınan ve hala kendilerine "devrimci" diyenlere hoş görüyle bakmaz, onları devrimci mücadeleden kaçmakla eleştirirdi.

Gerçektende ne büyük temelden karşıt fark: Ülkemizde devrimin zorluklarını göğüsleyemeyip dökülenler, onursuzlaşanlar, pis canlarını "korumak için" İsviçre'ye-Avrupa'ya kaçıp sığınırken ve mültecilik veya işsizlik parası karşılığında oraların burjuvazisine gönül rahatlığıyla teslim olup satılırken; kimileride burda silahlı mücadeleden öcü gibi korkup, ondan tövbe edip yalsalcılığa, reformizme ve tasfiyeciliğe sarılırken, Avrupa'nın nispi refah ortamının rahatlığında yetişen değerli komünist **Barbara Anna KİSTLER**, o tür burjuva, yoz, kişisiz yaşamı reddedip devrimin kızgın ateşine atılarak Türkiye'de devrim için hayatını feda ediyor.

Komünistlerin ulusu yoktur. **Barbara**'nın da ulusu, enternasyonal proletaryaydı. Proleter dünya devrimi için her cephede emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşmak, O'nun vazgeçemeyeceği ve uğruna her an ölebileceği bir yaşam felsefesiydi. Çünkü, insanlığın insanca yaşayacağı ve özgürlüğüne kavuşacağı ortamın; ancak emperyalist dünya sisteminin yıkıl-

ması ve sosyalizmin hakim olmasıyla olabileceğinin bilincindeydi. Bu nedenle, emperyalist zincirin en zayıf noktasına yüklenerek onun bu sisteminden koparılıp, proleter dünya devriminin bir halkası ve kalesi haline getirilmesini savunuyordu.

Enternasyonal Proletaryanın ölümsüz savaşçısı **Barbara**, 1988'lere geldiğinde, artık tamamıyla Türkiye'de **TKP/ML**'nin saflarında mücadeleye katılmayı ve gerilla birliklerinin içinde yer alarak sıcak savaş içinde yer alması gerektiğini biliyordu. Bu nedenle önce yurtdışına çıkan Metris firarilerinin bir kısmını Türkiye'ye geçirmeyi gönüllü olarak üstlendi. Bundan sonra da artık Türkiye'den ayrılmadı. İstanbul'da can yoldaşı **İsmail ORAL** ile birlikte kaldı. O, **İsmail**'den çok şey öğrendi ve kısa zamanda Türkçeyi söktü. **19 Mayıs 1991'de İsmail ORAL**'ın katledilmesi ve kendisinin yakalanması ile yeni bir süreç başlamıştı. İsmail'in alçakça katledilmesi O'nun, faşizme olan kinini daha da artırdı. Faşizmin mahkemelerinde, devrimi ve komünizmi savundu. Düşüncelerinden asla taviz vermedi. 8 ay Bayrampaşa cezaevinde yattı. Bu süre içinde Türkçesini daha da geliştirdi. Cezaevinden tahliye olduktan sonra kısa bir süre için İsviçre'ye döndü. Burada bir ay kaldıktan sonra tekrar Türkiye'ye geldi. Bu süre içinde bazı demokratik kitle örgütlerinin düzenledikleri panellerle konuşmacı olarak katıldı.

Barbara'nın isteği gerilla birliklerine savaşçı olarak katılmaktı. Bu nedenle, sürekli partisini sıkıştırıyor, bir an önce gerilla birliklerine gönderilmesini savunuyordu. 1992 Haziran'ında Elazığ-Bingöl-Diyarbakır hattındaki bir gerilla birliğine katıldı. Kısa sürede dağ yaşamına uyum gösterdi. Gerilla birliğindeki yoldaşlarıyla sıcak bir ilişki kurmayı başardığı gibi, köylüler ile de sıcak ilişki kurmasını ve onlarla kaynaşmayı başardı. Köylüler, O'nun İsviçre'den buraya gelip kendi savaşlarına katılmasını büyük bir saygıyla karşılamış ve sevmişlerdi. Köylere inildiğinde köylü kadınlar öncelikle **Barbara**'nın etrafını sarar ve O'na her konuda sorular sorarlardı. **Barbara**'nın savaşa katılması, köylülere daha da cesaret vermişti. Özellikle genç kadın ve kızlar için bir moral, gerillaya katılmalarında şevk kaynağı olmuştu.

Yoğun kış koşulları nedeniyle, **Barbara**'nın yer aldığı seyyar gerilla birliği Pülümür tarafına çekilmişti. Ocak ayından itibaren 20 gün sürecek uçaklı, helikopterli ve komandolu yoğun bir düşman operasyonu başladı. **Barbara**'nın gerilla birliğinin kaldığı Geçici Kış Kampı'nda düşman güçlerince 21 Ocak'ta kuşatma altına alındı. Gerilla birlikleri kampın kuşatma altına alındığını görünce kampın etrafındaki tüm dağ tepelerine öncü birliklerini yerleştirdi. Düşman Erzurum'dan kaldırdığı üç bombardıman uçağı, 3 Kobra helikopterleriyle yoğun bombardımana başladı. Çatışma birgün sürdü. Ne varki düşman

gerilla birliklerine bombardıman dışında yanaşamadığı gibi, kayıpta verdiremedi. Bir taraftan yoğun kış koşulları bir taraftan da düşmanın saldırıları gerilla birliğine kampı terk etmeye zorladı. Gerilla birlikleri çatışa çatışa yoğun tipi ve kar nedeniyle çatışma yerinden ancak bir-iki kilometre uzaklaşabildi. Burada gerillanın esas düşmanı kış olmuştu. Bu kez doğada düşmandan yana çıkmıştı. Buna karşın düşman ertesi gün gerilla birliğinin üstüne gelmedi. Gerilla birliğini uzaktan takibe aldı. Gerilla birliğinin kaldığı bölgedeki bütün köylerde askeri işgal altında olduğu için, gerilla birliği hiç bir köye uğrayamadı. Bir taraftan düşmanla sürekli çatışan ve bir taraftanda doğaya karşı inanılmaz bir mücadele etmek zorunda kalan gerilla birliği, küçük bir uzun yürüyüş sonucu, acımasız kışa altı şehit verdi.

Bu şehitlerden biride enternasyonal proletaryanın unutulmaz adları arasına katılan **Barbara Anna KİSTLER**'dir. Düşmana karşı yenik düşmeyen, düşmanın uçaklar ve helikopterler desteğindeki yüzlerce dağ komandosunu geri püskürten **Barbara**, amansız kış koşullarına yenik düşmüştü.

Barbara, emperyalizme, faşizme ve her türlü gericilige karşı savaşını bir erdem bellemişti. Yaşamını bu uğurda erken feda etti. Uluslararası proletarya gibi Türk ve Kürt proletaryası, İsviçre'li komünisti asla unutmayacak, Demokratik Halk Devrimini ve Sosyalizmi gerçekleştirecek, onun adını ölümsüzleştirecektir.

- * Şan Olsun **Barbara Anna KİSTLER**'e !
- * Şan Olsun Proleter Dünya Devrimine !

Şubat 1993
TKP/ML-GBMK
 (TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST)
 (Geçici Birleşik Merkez Komitesi)

**PARTİZAN Dergisi Adına
BARBARA ANNA KİSTLER'in
Abisi A. KİSTLER İle
YAPILAN RÖPORTAJ**

Partizan: Görüşmeye başlamadan önce; gerek proletarya partisi önderliğinde sürdürülen Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde ve gerekse de Türkiye Devrimci Hareketi tarihinde ve özellikle de silahlı mücadelenin ülkemiz özgülüne uygun biçimi olan Kızıl Siyasi İktidarlar için Köylü Gerilla Savaşında şehit düşen, ilk Batı Avrupa'lı devrimci olan Barbara Anna KİSTLER'in ölümünün bizim için; emperyalist burjuvazi, büyük medya tekelleri ve yine emperyalist burjuvazinin kiralık hempaları olan burjuva ideoloğlar tarafından küllendirilmeye çalışılan, Proleter Enternasyonalist Birlik ve Dayanışma ruhunun en canlı örneklerinden biri olduğunu özellikle vurgulamak istiyoruz. Biz Partizan Dergisi olarak, Barbara Anna KİSTLER'in uğruna baş koyduğu kavga ve taşıdığı Enternasyonalist duyguların sesi olmaya çalışacağız.

A.Kistler: Aynı düşünceleri biz de taşıyoruz. Barbara ile farklı tercihlerde bulunsak bile, onun ölümü bizim açımızdan da farklı ve önemli bir yere sahiptir.

Partizan: Barbara'nın İsviçre'li gruplarla olan ilişkileri ne düzeydeydi ve son dönemlerde hangi biçimde sürüyordu?

A.Kistler: Barbara'nın İsviçre'li gruplar içinde en önemli ilişkisi KGI (Komite Gegen Isolation) ile olan ilişkisidir. KGI'yi ML bir grup olarak görüyor ve bizimle çalışıyordu. Aynı zamanda Marlen Grubu ile yakın bir ilişki içindeydi. Diğer anti-emperyalist ve anti-faşist gruplarla ilişkileri sınırlıydı. Çünkü bu grupların sınıf perspektifi net değildi. O yüzden onlarla ilişkisini sınırlı tutuyordu.

Partizan: KGI ve Marlen gruplarının niteliği nelerdir? KGI ile Marlen gurupları arasındaki farklılıklar nelerdir?

A.Kistler: KGI kendi bulunduğu alanda ML bir hareket yaratmayı

amaçlamaktadır. Kendi ülkesinin devrimci dinamiklerini esas almaktadırlar. Diğer gruplar ise yabancıları ön plana çıkarıyorlar ve siyasi aktivitelerini bunlar üzerinden hayata geçirmeye çalışıyorlar. Örneğin, önceleri İspanyollar ve İtalyanlar ve en son olarak da Türkler ve Kürtleri ön plana çıkardılar. Kendi ülkelerinde Komünist bir Hareket yaratmak için yeterli bir enerji harcamıyorlar. KGI komünist bir parti değildir. Komünist bir Hareket yaratma amacındadır. KGI tek başına KP yaratma iddiası ve amacındadır. Ancak, KGI üyeleri ileride oluşturulacak bir KP'nin oluşumuna katkıda bulunmak düşüncesindedirler.

Marlen grubunun durumunu ise iki ayrı dönem olarak ele almak gerek. Birinci dönem, **Barbara**'nın da içinde yer aldığı dönem; diğeri şimdiki dönemdir.

İlk dönemde; Marlen grubu Kadın Hareketi içindeki Feminist düşünce ve harekete karşı ML anlayış doğrultusunda bir çevre yaratmayı amaçlıyordu. Amaç bu çevreyi sınıfsal mücadele zeminine çekmekti.

Marlen bir Kadın Hareketidir; ancak sorunu sadece kadın hakları ve eşitlik zemininde ele almak istemiyor. Bu sorunu Proleter Devrimci Hareketin bütünselliği içinde ele almayı amaçlıyordu.

Şimdiki durum, KGI ve Marlen işçi sınıfı içinde Komünist Hareketi kendileriyle sınırlı görmüyorlar. Süreç içinde kendilerine benzer ve alternatif grupların çıkabileceğine inanıyorlar. Bu gelişmenin giderek ML bir partinin oluşumuna varacağına inanıyorlar.

Şu anda KGI, Marlen, Siyasi Tutuklularla Dayanışma Komitesi ve RGA (bir Gençlik Grubu) bir zentrum (buluşma merkezi) oluşturdular. Bu aynı zamanda informatif bir çalışmadır. Karşılıklı olarak görüşüp tartışıyor ve olaylara ortak tavır takınmaya çalışıyoruz.

Barbara, Türkiye'de cezaevinden çıktıktan sonra burada çok az zaman kaldı. Ayrıca yeniden Türkiye'ye dönmek konusunda kesin olarak kararlıydı. Bu yüzden hiçbir grupla ilişkiye girmede. Zaten **TKP/ML**'ye katılmıştı. Burda bazı arkadaşlarla kişisel ve sosyal bir ilişkisi vardı. Son gelişmeler hakkında bilgisi yoktu.

Partizan: Son geldiğinde TKP/ML ve onun mücadelesinin boyutu hakkındaki düşünceleri nelerdi?

A.Kistler: Cezaevinde olduğu süre içinde sürekli mektuplaşıyorduk.

Zi

yaret konusunda ve onun bundan sonraki yaşamı hakkında tartışıyorduk. Onu bir daha İsviçre'de göremeyeceğimizi düşünüyorduk. **TKP/ML** hakkında tartışma fırsatımız olmadı.

Partizan: *Barbara TKP/ML'yi tercih etmesini size nasıl açıklıyordu?*

A.Kistler: O dönemde *Barbara* ile aramızda (KGI) siyasi bir tartışma vardı. Biz burada (İsviçre'de) mücadele etmemiz gerektiğini savunuyorduk. *Barbara ise; bizim görüşlerimizi doğru bulmakla birlikte; Komünist Hareketin özü itibarıyla Enternasyonalist bir Hareket olduğunu ve bu anlayıştan hareketle, emperyalizmin en zayıf halkalarından biri olarak gördüğü Türkiye'de TKP/ML programı doğrultusunda mücadele etmeyi doğru bulduğunu savunuyordu. Ve bu düşüncesine de sadık kaldı.*

Partizan: *Gayrettepe Siyasi Şube de gördüğü işkence ve baskılar hakkında size neler söyledi?*

A.Kistler: *Barbara* hiçbir zaman kendisini öne çıkaran biri değildi. O kendisinin gördüğü işkence ve baskıyı değil, öldürülen ve işkence gören yoldaşlarını anlatıyordu. Tutuklandığı zaman İsviçre Konsolosluğu ve yabancı basın devreye girince kendisine uygulanan fiziki baskı azalmış ve *Barbara* bu duruma üzülüyordu. Bunu bir ayrıcalık olarak değerlendiriyordu. Bu durumdayken yoldaşlarının gördüğü işkence onun daha çok zoruna gidiyordu. *Barbara* hiçbir zaman bireyselliği savunmadı. Her zaman kollektifi ve kollektif davranışı öne çıkarırdı.

Kendisini en çok etkileyen şey, Gayrettepe'den sonra gittiği Bayrampaşa cezaevindeki yoldaşlık ilişkisi ve ortamıdır. Cezaevinin devrimcileri olgunlaştıran ve onları eğiten bir siyasi okul işlevinde olması onu çok etkilemişti. Bize en çok cezaevini anlattı. Özellikle cezaevindeki ortam onun çıkınca mücadeleye devam etmesinde belirleyici bir etki yapmıştır.

Partizan: *Barbara son geldiğinde onda sizin gördüğünüz değişimler nelerdir?*

A.Kistler: Kendisini siyasi açıdan oldukça geliştirmiş olduğunu gördük. Daha da olgunlaşmıştı. Kendine güveni oldukça artmıştı. Onun daha mücadelecisi ve tecrübeli bir hale geldiğini gördük.

Bizim için önemli olan kendisinin siyasi yaşamındaki netliği ve kararlılığı idi. Geçmişte belli konularda tartışsak bile (ki, bu mücadele alanı üzerine idi) daha sonra sonal amaçlarımızın aynı olduğunu ve onun TKP/ML'yi tercih ettiğini kabul ettik ve buna saygı gösterdik.

Partizan: *TKP/ML'nin enternasyonal ilişkilere ilişkin tezlerini ve pratiğini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

A.Kistler: Bu çok geniş kapsamlı bir soru. Ancak TKP/ML'nin 5 (beş) yıl önce aldığı YD'dan kadrolarını ülkeye çekme kararını doğru buluyoruz.

İkincisi, devrimi öncelikle kendi ülkelerinde gerçekleştirme anlayışını esas almasını doğru buluyoruz. Mao'nun belirttiği gibi "*Kendi ülkemizdeki*

devrimci mücadele esas, uluslararası dayanışma ise talidir." Biz bu anlayışı doğru buluyoruz.

TKP/ML'nin Enternasyonal ilişkiler politikasını genel olarak doğru buluyoruz. Ancak, 1987 yılında işçi sınıfımız içinde (ki bizim işçi sınıfımız içinde Türkler, Kürtler ve diğer yabancılarda var) sürdürdüğümüz, iş koşullarının ve iş yasalarının düzeltilmesine ilişkin sürdürdüğümüz siyasi kampanya ya yeterince destek vermemelerini bir eksiklik olarak değerlendiriyoruz.

Örneğin: Sendikaların aldığı reformist kararlara uymama ve alternatif oluşturma kararı aldık. Sendikalar sınıfın çıkarlarını savunmuyor, aksine düzeni savunuyordu. TKP/ML bu dönemde **Barbara** ile daha yeni tanışıyordu. Bu dönemde TKP/ML'nin gücünü gözönünde bulundurursak, bütün enerjisiyle destek vermedi.

Partizan: *Bunda TKP/ML'nin yerli gruplarla yeterli ilişkilerinin olmaması etkili olabilir mi?*

A.Kistler: Biz bunu belirleyici görmüyoruz. Çünkü o dönemde, karşılıklı eylem birliği anlayışımız vardı. TKP/ML kendi politikasını belirleyip kitlesini daha aktif seferber edebildi. Örneğin, şu anda daha canlı ve aktif bir yardımlaşma ve dayanışma içindeyiz. Temennimiz bunun sürdürülüp geliştirilmesidir.

Partizan: *Barbara'nın ölümünden sonra TKP/ML'nin ona karşı görevlerini yerine getirdiği inancındasınız?*

A.Kistler: Biz KGI olarak ve ayrıca ben ve ailem bu konudaki çabaları taktirle karşılıyor ve teşekkür ediyoruz. TKP/ML kendine yakışanı fazlasıyla yapmıştır. Umduğumuzdan daha geniş ve güçlü bir sahipleniş gördük. Yine bu aşamada grup olarak bizimle (KGI) birlikte gösterdikleri dostça ilişki ve çalışma ortamı içinde ayrıca teşekkür ediyoruz.

Partizan: *8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü ve Barbara Ana KİSTLER'i Anma gecesini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

A.Kistler: Geceyi bir çok yönden olumlu buluyoruz. Bizim için en önemli olan, **Barbara**'yı kişiliği, inançları ve mücadelesiyle birlikte ele almış olmasıdır. Bu gece de siyasal içeriğin ve **Barbara**'nın uğruna ölümü göze aldığı mücadeleyi öne çıkarmanız çok olumluydu.

Bir diğer olumlu yan ise, kültürel etkinliklerin çok başarılı bir şekilde siyasal perspektif ile bütünleştirilmesiydi. Tercüme sorununda bazı sorunlar yaşadık. Daha çok çeviri yapılabilseydi daha da doyurucu olacaktı. Özellikle **Barbara** ile ilgili video filmi çok beğendik.

Partizan: *KGI Enternasyonal dayanışma ve ilişkiler açısından neler savunuyor?* www.partizanarsiv.net

A.Kistler: Bu konuda bugünden pratik adımlar atılması gerektiğine inanıyoruz. Küçükten, büyüğe, basitten karmaşığa anlayışını savunuyoruz. Örneğin, 1 Mayıs, 8 Mart gibi günlerde ortak hareket için platform oluşturmak ve bunun için karşılıklı görüşüp tavır belirlemek gerek. Bizim için enternasyonal proletaryanın çıkarlarını savunmak önemlidir. Sorduğunuz konularda ortak mücadele için biz hazırız ve bunu doğru buluyoruz.

Partizan: *Barbara ile gerek kardeşiniz olması ve gerekse de siyasal yaşamdaki birlikteliğiniz açısından uzun yıllar birlikte oldunuz. Barbara'yı karakterize edecek ve onu okurlarımıza daha yakından tanıttacak bir anınızı anlatabilirmisiniz?*

A.Kistler: (Not: Arkadaş böyle bir anıyı yazıya döküp posta ile bize iletcek.)

Partizan: *Dergimiz aracılığıyla TKP/ML taraftarlarına ve halkımıza iletmek istediğiniz mesajınız var mı?*

A.Kistler: *Şunu söylüyorum. Buradan, yani metropollerden TKP/ML taraftarlarına ve TİKKO savaşçularına en içten ve dostça selamlarımı iletiyorum. Mücadelelerinde başarılar diliyorum. Kapitalizmi ve burjuvaziyi tarihin çöplüğüne atmak için radikal mücadele ortak dileğimizdir.*

Partizan: *Bizde Partizan çalışanları ve okurları adına; Barbara Anna KİSTLER gibi fedakar ve militan bir enternasyonalist devrimcinin yetişmesinde emeği geçen, KGI'dan dostlarımıza ve özellikle de size ve ailenize yürekten teşekkür ediyor ve onu tanımış olmaktan ötürü gurur duyduğumuzu belirtmek istiyoruz. Anısını hep canlı tutacağız. SÖZÜMÜZDÜR.*

A.Kistler: Bende sizlere çabanızdan dolayı teşekkür ediyor ve başarılar diliyorum.

15 MART 1993
Zürich

"BENİ ANCAK ENTERNASYONAL PROLETAR- YA YARGILAR, SİZ DEĞİL!"

"Devrim rüzgârının bugün Ortadoğu ve Latin ülkelerinde estiğini" söyleyen *KISTLER* "özellikle Peru Komünist Partisi ve Türkiye'de TKP/ML önderliğinde yükselen sosyal kurtuluş mücadelesinin ezilen dünya halklarına umut verdiğini" belirtirken, sorgusunu şöyle sürdürdü:

"TKP/ML her şeyden önce bilimsel olarak doğrudur. ML-MZD bilimi ile donanmıştır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü müfrezesidir. O her ML parti gibi nesnel gerçeklere dayanan, tarihsel ve toplumsal gelişmenin durdurulmaz akışının yatağı olma özelliğini taşıyor. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını gerçek kurtuluşa götürecek tek ML partidir. Yükselttiği kıvılcık, lekesizdir. Enternasyonalist görevlerinin bilincinde ve gücü oranında bunu yerine getirmeye çalışan bir partidir."

"Komünist olma çabasında olan bir devrimciyim. İşçi sınıfı bilimi olan Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi bilimime inanırım. Dünyada kurulu sömür düzeninin ancak ve ancak proletarya önderliğinde dünya halklarının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı verdiği haklı ve meşru mücadeleden geçtiğine inanır ve savunurum emperyalist zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandığı ülkelerin ML hareketlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum. 'Komünizm öldü' çılgınlıklarının atıldığı şu süreçte bu görev bir kat daha artmıştır."